

Nr 398

Av herr Andersson, Axel Johannes, m. fl., om sänkning av fordonsskatten och brännoljeskatten såvitt avser omnibusar.

Sedan mitten av 50-talet har busstrafiken i vårt land råkat in i en kris, som med varje år blivit alltmera framträdande. De siffror, som nu föreligger för år 1959, visar att trafikantavledningen fortgått i oförminskad takt.

Följderna av denna busstrafikens kris har blivit mycket kännbara överallt i vårt land men givetvis alldeles särskilt i de mera glesbebyggda delarna med stora avstånd till tätorterna. Privatbilismens tillväxt, som orsakar denna kris, har inte nått samma omfattning i dessa bygder, med påföljd att befolkningen där redan — i den mån busslinjer redan lagts ner och turer indragits — kommit i ett bekymmersamt läge, medan man på andra håll, där indragningarna icke skett men med varje dag blir mera aktuella, med oro motser framtiden.

Statistiken ger också en mörk bild av situationen. F. n. finns i vårt land 8 100 bussar. Under 1958 inskränkte sig anskaffningen av nya bussar till 354 stycken, vilket är den lägsta siffran sedan 1933. Under 1959 var siffran ännu lägre. Under januari–september färdigställdes nämligen endast 264 bussar mot 315 under motsvarande tid i fjol. Det betyder — om man räknar med 1958 års siffror — en nyanskaffning på mindre än 5 procent, eller att bussarna måste hållas i trafik i mer än 20 år, innan de utangeras. Ett sådant förhållande kan knappast vara tillrädligt ur trafiksäkerhetssynpunkt och måste vara besvärande med hänsyn till trafikanternas krav på komfort.

Från bussägarhåll har framhållits, att man icke är ute efter subventioner, men att man däremot anser det vara väl motiverat att staten genom lättnader i beskattningen underlättar det arbete bussägarnas organisationer genom rationaliserings- och andra åtgärder bedriver för att kunna hålla verksamheten i gång till gagn inte bara för utövarna själva utan även för de bygder de tjänar.

De intensivundersökningar trafikutredningen låtit utföra i Skaraborgs och Västerbottens län genom länsstyrelsernas försorg visade, att stödåtgärder för busstrafiken är absolut nödvändiga. De båda länsstyrelserna anser, att det enklaste och riktigaste sättet att kunna hjälpa busstrafiken i dess besvärliga situation är en skattesänkning, som länsstyrelsen i Västerbottens län för sin del föreslår att omfatta en sänkning av fordonsskatten till hälften och brännoljeskatten med 10 öre.

Med hänvisning till ovanstående hemställer vi,
att riksdagen måtte besluta
att sänka den nu utgående fordonsskatten för omnibusar
till hälften; samt
att sänka brännoljeskatten för omnibusar med 10 öre.

Stockholm den 27 januari 1960

Axel Andersson

Sten Åkesson

Uno Olofsson

Per Jacobsson
